

Salih Korkut, Gümüşhane'de Haftanın Konuğu Oldu

Gümüşhane Olay Gazetesi'nin Röportajı – 16.08.2022
GÜMÜŞHANE SEVDALISI İŞ ADAMI SALİH KORKUT İLE HAFTANIN RÖPORTAJI
Röportaj: Hasan Pir, Cihan Çaplı, İlkin Aytacı, Zilan Saltık
Röportaj Tarihi: 01.08.2022 – Gümüşhane Olay Gazetesi Ofisi

OLAY GAZETESİ: Bize kendinizi tanıtır mısınız, Salih Korkut Kimdir?

SALİH KORKUT: Gümüşhane Yeşildere Köyü'nde 1939 yılında doğdum. Eşim Gülseren Korkut da 1939 doğumlu. İki kız, iki erkek çocuğum var. Çocuklarım evli, çoluk çocuk sahibi oldular.

Çocukluğum Gümüşhane'nin Yeşildere Köyü'nde geçti. O zamanlarda yedi yaşında okula başlanırdı. 1946 yılında İlkokula başladım. 1951 yılında ilkokulu bitirdim. 1952 yılında Sanat Okulu'nu okudum. O dönemlerde Sanat Okulu vardı. Sanat Okulu'nun Ağaç İşleri Bölümü 3. Sınıfa kadar devam ettim. Babamın, esnaf olması nedeniyle işlerine yardım etmek için Gümüşhane'nin merkezinde çalışmaya başladım. Dükkanımız Atatürk caddesinde idi. O zamanlar gıda maddesi satardık. 1959 yılına kadar babamla beraber çalıştım. 1959 yılının yedinci ayın yirmi üçünde Askere gittim. Askerliğimi, Balıkesir'de bitirdim. 1961 yılında yedinci ayın yirmi üçünde askerden tesis oldum. 1961 yılının on ikinci ayında teyzemin kızı Gülseren Korkut ile evlendim. 61 yıllık evliyiz.

OLAY GAZETESİ: Salih Abi, 61 yıllık evliliğin sırrı nedir?

SALİH KORKUT: Sırrı saygı ve sevgidir. Herkes birbirini sevecek, sen onun hakkına saygı göstereceksin, o da senin hakkına razı olacak. Evliliğin huzur içinde geçmesi için, ufak tefek olayları görmezden gelip duymayacak, görmeyeceksin, hayatınızı bu anlayışla devam ettireceksiniz. Beraber çalışacaksınız, Eşim Gülseren Hanımla bostanda, tarlada, bahçede, bağlarımızda çalıştık. İneğimiz oldu, keçimiz oldu. Her işimizi ortak yürüttük.

Haftanın
Konuğu

OLAY

SALİH KORKUT

Gümüşhane Sevdalısı İşadamı

Salih Korkut ile

Haftanın Konuğu Röportajı

Sayfa 4,5'te

2022-YKS Yerleştirme
Sonuçları Açıklandı
Gözler Milli Eğitim ve
Üniversitemizde

GÜMÜŞHANE
O L A Y
GAZETESİ

C

Sayı : 2548

16 AĞUSTOS 2022 SALI

Fiyatı : 1 TL

YENİDEN REFAH PARTİSİ NAS İLE DEVAM DEDİ

Yeniden Refah Partisi Gümüşhane İl Başkanlığı 2. Olağan Kongresi gerçekleştirildi. Kongreye tek aday olarak giren mevcut başkan Ziya Nas, Yeniden Refah Partisi Gümüşhane İl Başkanı oldu.

Atatürk Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen kongreye Yeniden Refah Partisi Genel Başkan Yardımcısı Cemil Çolak, Yeniden Refah Partisi Genel Başkan Başkanışmanı ünlü şarkıcı Davut Güloğlu, İl Başkan

kamı Ziya Nas, ilçe başkanları, teşkilat üyeleri ve partililer katıldı.

Saygı duruşu ve İstiklal Marşı ile başlayan kongre, yönetim listesi ve faaliyet raporlarının okunması ve siyasi konuşmalarla devam etti.

GÜMÜŞHANE HİÇBİR ZAMAN MİLLİ GÖRÜŞÜ MAHCUP ETMEMİŞTİR

Gümüşhane'nin Milli Görüşü hiçbir zaman mahcup etmediğini anlatan Yeniden Refah Partisi Gümüşhane İl Başkanı Ziya Nas, "Genel Başkanımız Dr. Fatih Erbakan çıkıyor diyor ki bu böyle geldi ama böyle gitmez ve Yeniden Refah Partisini kuruyor. İlk bir ay içerisinde 10 il başkanına görev veriyor. Bu 10 il başkanı içerisinde Gümüşhane'miz de tevecüh gösteriyor ve bizlere görev veriyorlar. Yine kısa bir sürede ilçe başkanlıklarını kurup il kongresini yapan Gümüşhane'miz oluyor. Bu bizim gayret ve çok iyi çalışmalarımızdan kaynaklanıyordu muhakkak sizin ferasetli duruşumuzdan kaynaklanıyordu. Kıymetli kardeşlerim Gümüşhane hiçbir zaman Milli Görüşü mahcup etmemiştir. Milli Görüş ne zaman sahneye çıktysa Gümüşhane karşılığını vermiş ve göndermiştir." >>3TE

yorlar. Yine kısa bir sürede ilçe başkanlıklarını kurup il kongresini yapan Gümüşhane'miz oluyor. Bu bizim gayret ve çok iyi çalışmalarımızdan kaynaklanıyordu muhakkak sizin ferasetli duruşumuzdan kaynaklanıyordu. Kıymetli kardeşlerim Gümüşhane hiçbir zaman Milli Görüşü mahcup etmemiştir. Milli Görüş ne zaman sahneye çıktysa Gümüşhane karşılığını vermiş ve göndermiştir." >>3TE

Fevzi Ataç ve Rafet Ataç'ın Hayatları Kitap Oldu

■ Gümüşhaneli Hemşehrimiz Sevim Dabağ tarafından kaleme alınan ve Gümüşhane ve Türkiye tarihine ışık tutacak olan "FEVZİ ATAÇ VE RAFET ATAÇ" adlı kitap okuyucu ile buluştu. >>2DE

Bakan Özer: "Tüm Okullardaki
Kitap Sayısını Yıl Sonunda
100 Milyona Çıkarmayı Hedefliyoruz"

■ Milli Eğitim Bakanı Mahmut Özer, "2 ay gibi kısa sürede 2021'in sonunda kütüphanesi olmayan bir okul bırakmadık. Tüm okullarımızda kitap sayısını 28 milyondan 70 milyona çıkardık. Yılı sonu hedefimiz kitap sayısını 100 milyona çıkarmak" dedi. >>6DA

Muhtar Çakmak da Kurtarılamadı

■ Gümüşhane'nin Kürtün ilçesinde 5 Ağustos'ta meydana gelen trafik kazasında yaralanan Özkürtün Beldesine bağlı Karaçukur mahallesi muhtarı Cemal Çakmak (69) kurtarılamayarak vefat etti. >>3TE

Gümüş'ün Kombine Kartları Satışta

■ TFF 3.lig, 2.grupta mücadele edecek ve ilk maçına 4 Eylül günü evinde çıkacak temsilimiz Gümüşhane Sportif Faaliyetler A.Ş'nin Yeni Şehir Stadyumunda oynayacağı müsabakalar için kombine kart satışları başladı. >>6DA

HAFTANIN
KONUĞUSALİH KORKUT
GÜMÜŞHANE SEVDALISI
İŞ ADAMI

GÜMÜŞHANE SEVDALISI İŞ ADAMI SALİH KORKUT İLE HAFTANIN RÖPORTAJI

Röportaj: Hasan Pir, Cihan Çaplı, İlkin Aytaç, Zilan Saltık
Röportaj Tarihi: 01.08.2022 – Gümüşhane Olay Gazetesi Ofisi.

OLAY GAZETESİ: Bize kendinizi tanıtır mısınız, Salih Korkut Kimdir?

SALİH KORKUT: Gümüşhane Yeşildere Köyü'nde 1939 yılında doğdum. Eşim Gülseren Korkut da 1939 doğumlu. İki kız, iki erkek çocuğum var. Çocuklarım evli, çokluk çocuk sahibi oldular.

Çocukluğum Gümüşhane'nin Yeşildere Köyü'nde geçti. O zamanlarda yedi yaşında okula başlamıştım. 1946 yılında ilkökula başladım. 1951 yılında ilkökulu bitirdim. 1952 yılında Sanat Okulu'nu okudum. O dönemlerde Sanat Okulu vardı. Sanat Okulu'nun Ağaç İşleri Bölümü 3. Sınıfa kadar devam ettim. Babamın, esnaf olması nedeniyle işlerine yardım etmek için Gümüşhane'nin merkezinde çalışmaya başladım. Dükkanımız Atatürk caddesinde idi. O zamanlar gıda maddesi satardık. 1959 yılına kadar babamla beraber çalıştım. 1959 yılının yedinci ayın yirmi üçünde Askere gittim. Askerliğimi, Balıkesir'de bitirdim. 1961 yılında yedinci ayın yirmi üçünde askerden tesis oldum. 1961 yılının on ikinci ayında teyzemin kızı Gülseren Korkut ile evlendim. 61 yıllık evliyiz.

OLAY GAZETESİ: Salih Abi, 61 yıllık evliliğin sırrı nedir?

SALİH KORKUT: Sırrı saygı ve sevgidir. Herkes birbirini sevecek, sen onun hakkına saygı göstereceksin, o da senin hakkına razı olacak. Evliliğin huzur içinde geçmesi için, ufak tefek olayları görmeyen gelip daymayacak, görmeyeceksin, hayatını bu anlayışla devam ettireceksiniz. Beraber

çalışacaksınız, Eşim Gülseren Hanımla bostanda, tarlada, bahçede, bağlarımızda çalıştık. İneğimiz oldu, keçimiz oldu. Her işimizi ortak yürüttük.

OLAY GAZETESİ: Esnaflığınız nasıl başladı?

SALİH KORKUT: 1965 yılında babam bana işimi devretti. Esnaflığa başladım. Küçük bir dükkandı. Yatağım da dükkanın arka tarafında idi, orda yatarım. Sabah erken kalkardım, odun mangalında çayımı demlerdim. Yemeğimi pişirirdim. O dönemlerde bütün esnaf arkadaşlarımızın yaşadığı da böyle idi. Huzurlu bir esnaflığımız oldu. O yıllarda Gümüşhane'nin ekonomisi iyi idi. Çünkü köyden kente göç olmamıştı. Köylüler salı pazarına gelirlerdi. Köylülerin Gümüşhane ticaretinde büyük katkıları vardı. O zamanlarda teknoloji aletleri yoktu ama daha huzurlu, sağlıklı bir hayat vardı. Küçük bir sermayemiz vardı. Zeytinin en iyisini, kavrulmuş fındığın en iyisini yapıydık. Şimdiki gibi fabrikalardan hazır gelmezdi. En iyi kavrulmuş fındığı nasıl yapıydık: 60 santim genişliğinde 110 santim uzunluğunda saçtan yaptığımız bir tavamız vardı. İç fındığı 100 kilo çuvallarda hazır alırdık. Yedi kilosu tavaya koyardık, fırına verirdik. Her on beş dakika da bir karıştırırdık. Her tarafı güzelce kavrulmuş diye. Daha sonra yarım saat bekletip soğutup kabuğunu verdirip dekten geçirip fındığı çıkarırdık. Onun taze kuskusu caddeye yayılardı. Neftis bir kek su sarardı caddeyi. 55 yıl esnaflık yaptım ve 2020 yılında esnaflık mesleğimi bıraktım

OLAY GAZETESİ: Esnaflık yıllarınızda yaşadığınız özel bir anınız var mı?

SALİH KORKUT: İyi anılarımdan bir tanesini anlatayım. Gümüşhane'nin yukarı köylerinden birinden Ali isiminde bir vatandaş bir gün dükkanımıza gelerek o günkü şartlarda beş bin liralık malzeme satın aldı. Çek, senet yoktu o dönemde. Deftere yazardık. Ali alacaklarını aldı ve gitti. Daha sonra öğrendim ki Ali vefat etmiş. Bizde borcu deftere yazılı kaldı. Ben Ali'nin vefat ettiğini öğrendiğim için kimseye bir şey söylemedim. Geride borcumu ödeyecek kimi var kimi yok diye araştırmadım. Aradan beş yıl geçti, bir gün dükkanımıza bir hanımefendi geldi. Salih Korkut sen misin? Diye sordu. Ve babamın size 5 bin lira borcu vardı, onu ödeyeceğim dedi. Ben de o hanımefendiyi babamın bana borcu yok, sildim, helal ettim. Dedim. Bu olayı unutmam. Ama bir de hüsranla uğradığım bir olay oldu. 1978 yılında bir cumartesi günü annemin mezarını yaptırmak için usta çalıştırdım. Bir bakıtım ki Aykut isiminde bir vatandaş beni çağırıyor. Salih amca gel merkeze gidelim dedi. Hayırdır ne oldu dedim de dükkanımın camlarının ka-

rıldığını söyledi. O yıllarda ülkemizin her tarafında, tarlada, bahçede, bağlarımızda olduğu gibi Gümüşhane'de de sağ ve sol davaları vardı. Gümüşhane acı günlerini yaşıyordu. Gelip gördüm ki dükkanımın camlarını kırıp indirmişler. Bir öğrendim ki sağ sol davası. Tekrar yapmasınlar diye ben de ve diğer esnaf arkadaşlarımız da dükkanlarımızın vitrin camları kırılmasın diye saç çaktık. 5 ay dükkân vitrinleri saçla kaplı kaldı. Allah bir daha o günleri göstermesin.

OLAY GAZETESİ: Çocukluğunuzda Ra-

mazanlar nasıl geçirdi?

SALİH KORKUT: Çok güzel neşeli huzurlu geçirdi. Babamla dükkanda kaldığımdan Süleymaniye mahallesinde sakal şerifi ziyaret ederdik. Bayramlarda köyümüz Yeşildere'de bir aşığı mahallede bir de yukarı mahallede toplanırdık. Aşığı mahalledeki vatandaşları sabah kahvaltısına davet ederdik. Sabah namazından sonra onlar da gelirdi, bayramlaşırdık. Ertesi gün bir yukarı mahallede, aşığı mahallede öğle yemeği yendik. Bayramlaşır sohbet ederdik. Şimdiki bayramlarda camide, camideki cemaatle bayramlaşır evin yolunu tutmaya başlıyorlar. Mahalleler arası bayramlaşmaya gidiliyor. Hatta aynı mahallede evler arası bayramlaşmalar da nerdeyse unutuldu. Bu çok önemli bayramlaşma gelenekleri maalesef artık unutuldu. Bu çok üzücü bir şeydir.

OLAY GAZETESİ: Salih Bey, sizin köyünüzde Rumlardan kalma bir bina var. Üzünüzde köyünüzün okulu oldu. Görkemli bir bina. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

SALİH KORKUT: Ben ilkökulu o tarihi binada okudum. Rumlardan kalan kocaman bir bina. Mübadele öncesinde Gümüşhane'nin bazı köylerinde Rumlar da vardı. Bizlerle çok da samimi yaşadılar. Yeşildere'deki o binayı Rumların hükümet konağı olarak kullandıklarını duymuştum. Mübadelede sonra Rumlar köyümüzden ayrılıp Yunanistan'a göç edince köyümüzdeki büyüklerimiz devlet yetkilileriyle görüşerek o binayı okul yaptılar. Ben de o binada 5 yıl okudum. Şu anda tabii boş. Gümüşhane Vâliliği bu tarihi

binayı turistik ve kültürel amaçla kullanmak üzere restore ettirdi. Mübadeleden önce o okulan alt tarafındaki mahallede Rumlar oturmuşlar. Rumlar babamın çok iyi dostlarıymış. Babam, dostları olan Rumlarla arasında geçen bir iki olayı bize şöyle anlattı: Bizim mahallenin bir kilometre yukarısında bir tarla vardı. Orada bir de kilise vardı. Babam o zaman kimsen kiraladıysa o tarlaya buğday ekmiş. Ağustos aylarında bizim mahallede biz ergat deriz. Hanımlar toplanır ekin biçerlerdi. Babam ergat yapmış, annem de yemekleri hazırlamış, sepetleri dolmuş atın sırtına yüklenmişler. Ergata yemek olarak tarlaya götürmüşler. O mahallenin ismi Legona mahallesi. Hanımlar tarlayı biçiyor, annem ve babam çayı demliyorlar. Karsıda ise Rum Komşuları İstaruz'un evi var. Babamın komşusu Rum İstaruz babamla bir yıl konuşmamış, bir burada durulmuş da sen aşığı mahalleden buraya yemek getiriyorsun diye. Ne kadar samimi ne kadar dostane bir durum... Babamla bir sene kış kalmışlar. O kadar çok samimiydiler, Rumlarla iç içe yaşadılar. Yine babam anlattı; Rumlar bir düğün yapmışlar. Türk mahallesindeki delikanlılar gitmişler köprünün üstünde düğün konvoyunun önünü kesmişler, bahşiş alacaklar. Babam da çarşıdan geliyor eve gidecek. Köprünün üstünde bir kalabalık var, tanıdığı arkadaşları kesmişler yolu, Rumları geçirmiyorlar. Şunu isteriz, bunu isteriz... Babam demiş ki çocuklar istediklerinizin hepsi bende. Benden ne istiyorsanız, koyun mu, koy mu ne istiyorsanız benden gelin alın... Açmışlar yolu. Biz millet olarak hep komşularımızla tarih boyu dost yaşamışız...

OLAY
GAZETESİ

Sayı 2348 - Yıl 7 - 16 Ağustos 2022 Salı - Fiyatı 1 TL
YEREL SÖRELİ YAYIN

Kuruluş Tarihi : 20 Kasım 2014

29 Ajans Reklam ve Danışmanlık Ltd. Şti. Adına

MİTTAZ SAĞBI	MEDIA DANIŞMANI
Muhammed ŞEKER	Hasan PİR
SAZİ İŞLERİ MEDYO	HURUK DANIŞMANI
Rüvşen İSTA	As-Beyo ALZİNOK DANIŞ
SAYFA EDITÖRÜ	TORA AKOĞLU TEŞKİLATI
Fatih YENİÇERİ	Buğra ÖZDEMİR
MUHAİR	
Abdullah YIPAR	

REKLAM ve ABONELİK İÇİN 0456 213 66 63
İHTİBAP TELEFONU: gumushaneolay@gmail.com

YÖNETİM Hınzırcı Mahallesi Cumhuriyet Caddesi
Yıldız Sokak No: 4/8 Merkez/GÜMÜŞHANE

BASKI Gümüşhane Olay Gazetesi Matbaası
İnönü Mahallesi Cad. No: 16/6 GÜMÜŞHANE Tel: 0456 213 66 77

Gümüşhane Olay Gazetesi ve İnternet Sitesi'nde yayımlanan haber, fotoğraf, makalelerin her türlü telif hakkı Gümüşhane Olay Gazetesi'ne aittir. İzin alınmadan, kaynak gösterilerek dahi iktisad edilemez.
Gümüşhane Olay Gazetesi Basın Merkezi İhalelerine ayrıntılı site üzerinden ulaşabilirsiniz.

Köşe yazarlarındaki sorumluluk yazarlarına aittir.

OLAY GAZETESİ: Salih Abi, Yeşildere'de çok meşhur bir maden suyu vardı. Gümüşhane ve civar illerde 70'li yıllarda pazarlanıyordu. Şimdilerde pek adı duyulmuyor. Yeşildere maden suyu hakkında biraz bilgi verir misiniz?

SALİH KORKUT: Evet Yeşildere'de meşhur bir maden suyumuz var. Hâlâ var. Ama artık işletilmiyor. Maden suyu, köyümüzde Rumların olduğu mevkide çıkarıyor. Mübadeleden önce Rumların bahçesi ve evleri o mahallede, Leğona dediğimiz yerde. O maden suyu bahçenin yamacından akardı. Ufacık bir boru koyarlardı ki biz gidip şişelerimizi koyar doldurur alırdık. O kadar tesirli. Şişenin ağzını kapağı ile kapattığımız zaman çalkaladığımızda kapağı atardı. Gazozdan daha organik. Rumlar harman zamanında Leğona'da öküzlerle harman sürüyorlardı. Rumlardan biri Türk komşuları Şükrü abiye demişler ki gel bugün bizim öküzleri sür, harmanı sür bize yardım et. Şükrü abi de (daha sonra bizim en büyük eniştemiz oldu.) gitti öküzleri sürüyordu. Bir ara bakıyor ki harmanın sahibi Rum komşusu bir şişeye beraber bir şey içiyor. Şükrü Efendi bu nedir diye sormuş. Kirva o içtiğin nedir biz de içelim demiş. Komşusu Rum maden suyu içtiğini inkâr edip "yok o size yaramaz, siz içmeyin" demiş. Yani Müslümanların maden suyunu duymalarını istemiyorlar. Muhtemeldir ki duyarlarsa bu suyu Türkler elimizden alır diye düşünmüş olabilirler. Şükrü abi bunu defalarca anlatırdı. Bu maden suyuna 1959 yılında Valiliğin de yardımıyla bir bina yapılarak, bina içerisine alındı. O suyun yanına şişeleme tesisleri, yatakhane tesisleri, mutfak tesisleri olan kocaman bir bina yapıldı. Ve bizim Gümüşhane halkından da bir hemşerimiz o suyu aldı, ihalesini aldı 1-2 yıl o maden suyunu pazarladı. Şişeleri doldurup pazarladılar. Ve belirli bir süre sonra onlar da o işten kâr edemedikleri için bıraktılar. Kimse de bu suya el atmadı. O su öyle kaldı. Şu anda yine akmaya devam ediyor.

OLAY GAZETESİ: Çocukluğunuzun bahçe kültüründen bugüne hangi meyveler kaldı, biraz bahsedebilir misiniz?

SALİH KORKUT: Yeşildere'de ne yetişmezdi ki? Hangi cins armut ve elma saymam size? O zaman devlet vatandaşlara bu kadar maddi yardımda bulunmazdı, vatandaş her şeyi kendisi yapmaya gayret ederdi. Köylümüz, gübresini ağacına verirdi, eşeleyip suyunu zamanında verirdi, budamasını yapardı. Bahçelerden tonlarca meyve çıkardı. Erzurum'a sandık sandık Hacı Hamza armudu satıyorduk. Bayburt'a Erzurum'a çok sattım. O zamanlar güzel bir sistem vardı. Sandıkları kağıtlardık her sandık 35-40 kilo, çam ağacından, kavak ağacından güzel mükemmel sandıklar. Bu sandıklara armudu toplardık, getirirdik

dama koyardık. Armut orada bir hafta 10 gün kalırdı. Sarandıktan sonra tek tek sandıklara dizilirdi ve sandığın ağzı o zaman kırmızı jelatin kağıtlar vardı o jelatin kağıtlarla ağzı kapatılırdı. Erzurum'a götürürdük. Hacı Hamza Armudu çok meşhurdur, Gümüşhane'nin bir numaralı armudu odur. Bahçelerde şimdi tek tük kaldı. Ne armutlar vardı, hepsinden 500 kilo çıkardı. Bu Çernobil'in bize çok zararı oldu. Meyve ağaçlarımızı kuruttu. Mehrami armudumuz Türkiye'nin hiçbir yerinde yetişmez. Hacı Hamza'dan sonra Mehrami toplandı. 4 ay sonra sararır mum gibi olurdu. Mehrami armudu çok dayanıklı bir meyvedir. Mehrami, Cinci Şalgam, Misket gibi çok çeşitli armut köyümüzde yetişirdi. Bizzet bu mevsimde, ağustos ayında Misket armudunu toplardık. Bıldırcın armudunu toplardık. Kasa yoktu sandıklara koyar Bayburt'a götürürdük. Bayburt'ta komisyoncu Osman Efendi vardı. Osman Efendi'ye bırakırdık. Bayburt'ta nüfus çok kalabalık, çok meyve tüketirlerdi. Bizim meyvelerimizin çoğunu Bayburt tüketirdi. Erzurum'a da götürürdük. Bu vatandaşlar meyvelerden almış oldukları maddi kaynakla beraber geçimlerini temin ederlerdi. Meyveden geçimlerini, özellikle Göbek elmasından. Mahsusu elmamız şeker has-

talığı için çok yararlıdır. Şimdiki zamanda fazla ilgilenilmediği için meyvelerimiz eskisi kadar fazla değiller.

OLAY GAZETESİ: Sülalenizde önemli kişiler var. Gaziler var. Merhum Abiniz Hasan Korkut Kore Gazisi idi. Abiniz Kore'len ne anlatırdı?

SALİH KORKUT: Abim... abim... Hasan Abim Kore'ye ilk devrede, 1950'de gitti. Tam 1 yıl 8 ay kaldı. 1 yıl 8 ay ne haber, ne mektup, ne bir şey... Babamın vurmadiği kapular kalmadı. İlk devrede bilmem kaç bin asker gitti. Gemi ile gittiler. Umman denizini geçtiler. Cebeli Tank boğazını geçerek Kore'ye ulaştılar. Asıl Kore'de Türk askeri savaştı, İngiliz geri çekildi, Fransız çekildi hepsi geri çekildiler.

Amerikanlar Türklere Cesur Türkler, Yiğit Türkler, Kurvetli Türkler diyormuş. Abim buraya sağ salım döndü. Babam da mutlu oldu, hepimiz de mutlu olduk. Tabii çok büyük bir törenle karşılandı... O ilk dönem savaşın ilkleri onlar. İki yerinden yaralandı. Kuyu içinde kaldıkları anılarını çok anlatmıştı.

Ailemizde Kurmay Albay amcam da vardı. Cemalettin Korkut babamın büyüğü kurmay albaydı vefat etti. 1995 yılında vefat etti. Derdi ki biz İstiklal Savaşı'nda cepheye savaşırken Atatürk makineli tüfek imalatını yapıyordu. Hepsini bu âlemden geçti.

OLAY GAZETESİ: Yetişmenizde kim etkili oldu?

SALİH KORKUT: Yaşıtımda ve yetişimimde en etkili kişiler babam ve annemdir. Allah rahmet etsin Babam İsmail Korkut ve Annem Havva Korkut'un yaşantısını örnek aldım. Babam ve annem benim hayat boyu öğretilenim oldular. Babam 30 yıl İstanbul'da kömürcülük yaptı. Sirkeci'de Çhanoğlundu, Yerebatanda, Akbıyıkta... Babam Gümüşhane'ye 1930 yılında dönmüş. Ben de 1939'da doğdum.

Babam 1930 yılında Gümüşhane'ye döndü... Göbek Elması'nı buradan pazarladı. Sandıklarla beraber gemiyle İstanbul'a götürdü. Bizim köyün emmalarını topladılar, sandıkladılar guruplar halinde Trabzon'dan gemiye koydular İstanbul'a sofralık elma, göbek elması satmaya götürdüler. O emmaları satıp geldikten sonra işte burada dükkânı açtı ben 1939'da doğduğumda o dükkân vardı.

Babam ve annem Kur'anlı ve namazlı idiler. Benim ilk Kur'an, namaz hocam onlardı. Allah rahmet etsin. Babam ve annemden kalan bir terbiye ile Cuma geceleri Yasin okuyorum, çok hızlı okuyamıyorum ama Kur'an-ı Kerim'i okuyorum. Şükürler olsun.

OLAY GAZETESİ: Ahmet Ziyatüddin Gümüşhanevi Hazretleri'ni ne zaman

tandınız?

SALİH KORKUT: Gümüşhanevi Hazretleri'nin ismini 1965 yıllarında duydum. Eskibağlar Mahallesi'ndeki evinin yerini satın alarak bir külliye yaptırmak istedik ama, oraya gittiğimizde bizden bir sürü para talep ettiler. Biz de dedik ki biz bu işe giremeyiz. Her İstanbul'a gittiğimde Süleymaniye camisine gidiyorum. Bilirsiniz Ahmet Ziyatüddin Gümüşhanevi Hazretleri'nin kabri Süleymaniye Camii haziresindedir. Orada kabrini ziyaret edip Fatihasını okuyup geliyorum.

OLAY GAZETESİ: Gözlemi olan bir büyüğümüzünüz. Keşke Gümüşhane'de de şunlar da olsaydı, şu da yapılsaydı diye düşündüğünüz şeyler var mı?

SALİH KORKUT: Elbette çok çok şeyler var... Yani Gümüşhane'nin daha çok kalkınabilmesi için ekonomiyi ihtiyacı var, ekonomi için ne lazım iş sahaları lazım. İş yeri, sahaları lazım, arazi lazım. İsterdim ki en evvela -Gümüşhane'de son yıllarda gündeme çok getirildi- Gümüşhane'den demiryolu geçsin. Ta eskiden Erzincan'ın Kemah deresinde tren yolu kurduğuşu zaman Gümüşhane'ye de bir tane tren yolu gelmesini çok isterdim. Atatürk ne dedi "Bir adam yol yapmak için kayadan bir Reşat lirası kadar taş koparıyorsa o yol devam edecek." Demiryolu Gümüşhane'ye gelseydi bizim için ne kadar iyi olurdu. Diğer taraftan Gümüşhane'nin fevkalade bir kayak merkezi olacak mekvisi var, Süleymaniye'nin tepeleri... Bir an önce bu kayak tesisinin yapılmasını da çok istiyorum.

OLAY GAZETESİ: Gençlerimize ne tavsiye edersiniz?

SALİH KORKUT: Ben öncelikle gençlerimize şunu tavsiye ederim. Her zaman sevgi ve saygı sahibi olunlar. Gençlerimiz küçüğüne sevgi büyüğüne saygı ile yetişmelidir. Yiyeceksin, içeceksin, gezeceksin Ama bizi Yaratan birinin olduğunu hiç unutmayacağız. Yani bizi Yaratan Allah'ı hiç unutmayacağız. Allah'a şükür memleketimiz zengin güzel bir memleket. Memleketimizi çok seveceğiz. Vatansız millet olmaz. Memleketimizi seveceğiz, Dünyada en güzel yer bizim vatanımızdır. Her şey burada... her şey. Yeter ki biz akıllı olalım. Yalnız teknolojiniz pek ilerlememiş. Allah İnşallah onu da bize gösterir.

OLAY GAZETESİ: Salih Abi son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mıdır?

SALİH KORKUT: Teşekkür ederim. Benim diyeceğim hiç bir şey kalmadı. Akıllı olalım çalışalım, vatanımızı milletimizi koruyalım. İyi düşünelim iyi bir memleketeye yaşıyoruz, iyi bir vatanımız var. Bazı noksanlıklar olabilir. Yani 85 milyon içerisinde yaşıyoruz illaki eksiklikler olacaktır. Ben tekrar Olay Gazetemizin sahip ve çalışanlarına teşekkür ediyorum

OLAY GAZETESİ: Biz de Olay Gazetesi olarak sizlere çok teşekkür ediyoruz.

OLAY GAZETESİ: Esnaflığınız nasıl başladı?

SALİH KORKUT: 1965 yılında babam bana işini devretti. Esnaflığa başladım. Küçük

bir dükkan idi. Yatağım da dükkanın arka tarafında idi, orda yatardım. Sabah erken kalkardım, odun mangalında çayımı demlerdim. Yemeğimi pişirirdim. O dönemlerde bütün esnaf arkadaşlarımızın yaşantısı da böyle idi. Huzurlu bir esnaflığımız oldu. O yıllarda Gümüşhane'nin ekonomisi iyi idi. Çünkü köyden kente göç olmamıştı. Köylüler salı pazarına gelirdiler. Köylülerin Gümüşhane ticaretinde büyük katkıları vardı. O zamanlarda teknoloji aletleri yoktu ama daha huzurlu, sağlıklı bir hayat vardı. Küçük bir sermayemiz vardı. Zeytinin en iyisini, kavrulmuş fındığın en iyisini yapardık. Şimdiki gibi fabrikalardan hazır gelmezdi. En iyi kavrulmuş fındığı nasıl yapardık; 60 santim genişliğinde 110 santim uzunluğunda saçtan yaptığımız bir tavamız vardı. İç fındığı 100 kilo çuvallarda hazır alırdık. Yedi kilosunu tavaya koyardık, fırına verirdik. Her on beş dakika da bir karıştırırdık. Her tarafı güzelce kavrulsun diye. Daha sonra yarım saat bekletip soğutup kabuğunu verdirip elekten geçirip fındığı çıkarırdık. Onun taze kokusu caddeye yayılırdı. Nefis bir koku sarardı caddeyi. 55 yıl esnaflık yaptım ve 2020 yılında esnaflık mesleğini bıraktım

OLAY GAZETESİ: Esnaflık yıllarınızda yaşadığınız özel bir anınız var mı?

SALİH KORKUT: İyi anılarımdan bir tanesini anlatayım. Gümüşhane'nin yukarı köylerinden birinden Ali isminde bir vatandaş bir gün dükkanımıza gelerek o günkü şartlarda beş bin liralık malzeme satın aldı. Çek, senet yoktu o dönemde. Deftere yazardık. Ali alacaklarını aldı ve gitti. Daha sonra öğrendim ki Ali vefat etmiş. Bizde borcu deftere yazılı kaldı... Ben Ali'nin vefat ettiğini öğrendiğim için kimseye bir şey söylemedim. Geride borcunu ödeyecek kimi var kimi yok diye de araştırmadım. Aradan beş yıl geçti, bir gün dükkanımıza bir hanımefendi geldi. Salih Korkut sen misin? Diye sordu. Ve babamın size 5 bin lira borcu vardı, onu ödeyeceğim dedi. Ben de o hanımefendiye babanızın bana borcu yok, sildim, helal ettim. Dedim. Bu olayı unutamam. Ama bir de hüsrana uğradığım bir olay oldu. 1978 yılında bir cumartesi günü annemin mezarını yaptırmak için usta çalıştırıyordum. Bir baktım ki Aykut isminde bir vatandaş beni çağırıyor. Salih amca gel merkeze gidelim dedi. Hayırdır ne oldu dediğim de dükkanımın camlarının kırıldığını söyledi. O yıllarda ülkemizin her tarafında olduğu gibi Gümüşhane'de de sağ ve sol davaları vardı. Gümüşhane acı günlerini yaşıyordu. Gelip gördüm ki dükkanımın camlarını kırıp indirmişler. Bir öğrendim ki sağ sol davası. Tekrar yapmasınlar diye ben de ve diğer esnaf arkadaşlarımız da dükkanlarımıza vitrin camları kırılmasın diye saç çaktık. 5 ay dükkan vitrinleri saçla kaplı kaldı. Allah bir daha o günleri göstermesin.

OLAY GAZETESİ: Çocukluğunuzda Ramazanlar nasıl geçerdi?

SALİH KORKUT: Çok güzel neşeli huzurlu geçerdi. Babamla dükkanında kaldığımdan Süleymaniye mahallesinde sakal-ı şerifi ziyaret ederdik. Bayramlarda köyümüz Yeşildere'de bir aşağı mahallede bir de yukarı mahalle de toplanırdık. Aşağı mahalledeki vatandaşları sabah kahvaltısına davet ederdik. Sabah namazından sonra onlar da gelirdi, bayramlaşırdık. Ertesi gün biz yukarı mahalleliler, aşağı mahallede öğle yemeği yerdik. Bayramlaşır sohbet ederdik. Şimdiki bayramlarda camide, camideki cemaatle bayramlaşıp evin yolunu tutmaya başlıyorlar. Mahalleler arası bayramlaşmaya gidilmiyor. Hatta aynı mahallede evler arası bayramlaşmalar da nerdeyse unutuldu. Bu çok önemli bayramlaşma gelenekleri maalesef artık unutuldu. Bu çok üzücü bir şeydir.

OLAY GAZETESİ: Salih Bey, sizin köyünüzde Rumlardan kalma bir bina var. Uzunca süre köyünüzün okulu oldu. Görkemli bir bina. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

SALİH KORKUT: Ben ilkokulu o tarihi binada okudum. Rumlardan kalan kocaman bir bina. Mübadele öncesinde Gümüşhane'nin bazı köylerinde Rumlar da vardı. Bizlerle çok da samimi yaşarlardı. Yeşildere'deki o binayı Rumların hükümet konağı olarak kullandıklarını duymuştum. Mübadelen sonra Rumlar Köyümüzden

ayrılıp Yunanistan'a göç edince köyümüzdeki büyüklerimiz de devlet yetkilileriyle görüşerek o binayı okul yaptılar. Ben de o binada 5 yıl okudum. Şu anda tabii ki boş. Gümüşhane Valiliği bu tarihi binayı turistik ve kültürel amaçla kullanmak üzere restore ettirdi. Mübadeleden önce o okulun alt tarafındaki mahallede Rumlar oturmuş. Rumlar babamın çok iyi dostlarıymış. Babam, dostları olan Rumlarla arasında geçen bir iki olayı bize şöyle anlatırdı: Bizim mahallenin bir kilometre yukarısında bir tarla vardı. Orada bir de kilise vardı. Babam o zaman kimden kiraladıysa o tarlaya buğday ekmiş. Ağustos aylarında bizim mahallede biz ırgat deriz. Hanımlar toplanır ekin biçerlerdi. Babam ırgat yapmış, annem de yemekleri hazırlamış, sepetleri doldurup atın sırtına yüklemişler. Irgata yemek olarak tarlaya götürmüşler. O mahallenin ismi Legona mahallesi. Hanımlar tarlayı biçiyor, annem ve babam çayı demliyorlar. Karşıda ise Rum Komşuları İstaruz'un evi var. Babamın komşusu Rum İstaruz babamla bir yıl konuşmamış, biz burada duralım da sen aşağı mahalleden buraya yemek getiriyorsun diye. Ne kadar samimi ne kadar dostane bir durum... Babamla bir sene küs kalmışlar. O kadar çok samimiydiler, Rumlarla iç içe yaşadılar. Yine babam anlatırdı; Rumlar bir düğün yapmışlar. Türk mahallesindeki delikanlılar gitmişler köprünün üstünde düğün konvoyunun önünü kesmişler, bahşiş alacaklar. Babam da çarşıdan geliyor eve gidecek. Köprünün üstünde bir kalabalık var, tanıdığı arkadaşları kesmişler yolu, Rumları geçirmiyorlar. Şunu isteriz, bunu isteriz... Babam demiş ki çocuklar istediklerinizin hepsi bende. Benden ne istiyorsanız, koyun mu, koç mu ne istiyorsanız benden gelin alın... Açmışlar yolu. Biz millet olarak hep komşularımızla tarih boyu dost yaşamışız...

OLAY GAZETESİ: Salih Abi, Yeşildere'de çok meşhur bir maden suyu vardı.

Gümüşhane ve civar illerde 70'li yıllarda pazarlanıyordu. Şimdilerde pek adı duyulmuyor. Yeşildere maden suyu hakkında biraz bilgi verir misiniz?

SALİH KORKUT: Evet Yeşildere'de meşhur bir madem suyumuz var. Hâlâ var. Ama artık işletilmiyor. Maden suyu, köyümüzde Rumların olduğu mevkide çıkıyor. Mübadeleden önce Rumların bahçesi ve evleri o mahallede, Legona dediğimiz yerde. O maden suyu bahçenin yamacından akardı. Ufacık bir boru koyarlardı ki biz gidip şişelerimizi koyar doldurur alırdık. O kadar tesirli. Şişenin ağzını kapağı ile kapattığımız zaman çalkaladığımızda kapağı atardı. Gazozdan daha organik. Rumlar harman zamanında Legona'da öküzlerle harman sürüyorlar. Rumlardan biri Türk komşuları Şükrü abiye demişler ki gel bugün bizim öküzleri sür, harmanı sür bize yardım et. Şükrü abi de (daha sonra bizim en büyük eniştemiz oldu.) gitti öküzleri sürüyordu. Bir ara bakıyor ki harmanın sahibi Rum komşusu bir şişeye beraber bir şey içiyor. Şükrü Efendi bu nedir diye sormuş. Kirva o içtiğin nedir biz de içelim demiş. Komşusu Rum maden suyu içtiğini inkâr edip "yok o size yaramaz, siz içmeyin" demiş. Yani Müslümanların maden suyunu duymalarını istemiyorlar. Muhtemeldir ki duyarlarsa bu suyu Türkler elimizden alır diye düşünmüş olabilirler. Şükrü abi bunu defalarca anlatırdı. Bu maden suyuna 1959 yıllarında Valiliğin de yardımıyla bir bina yapılarak, bina içerisine alındı. O suyun yanına şişeleme tesisleri, yatakhane tesisleri, mutfak tesisleri olan kocaman bir bina yapıldı. Ve bizim Gümüşhane halkından da bir hemşerimiz o suyu aldı, ihalesini aldı 1-2 yıl o maden suyunu pazarladı. Şişeleri doldurup pazarladılar. Ve belirli bir süre sonra onlar da o işten kâr edemedikleri için bıraktılar. Kimse de bu suya el atmadı. O su öyle kaldı. Şu anda yine akmaya devam ediyor.

OLAY GAZETESİ: Çocukluğunuzun bahçe kültüründen bugüne hangi meyveler kaldı, biraz bahsedebilir misiniz?''

SALİH KORKUT: Yeşildere'de ne yetişmezdi ki? Hangi cins armut ve elma saysam size? O zaman devlet vatandaşlara bu kadar maddi yardımda bulunmazdı, vatandaş her şeyi kendisi yapmaya gayret ederdi. Köylümüz, gübresini ağacına verirdi,

eşleyip suyunu zamanında verirdi, budamasını yapardı. Bahçelerden tonlarca meyve çıkardı. Erzurum'a sandık sandık Hacı Hamza armudu satıyorduk. Bayburt'a Erzurum'a çok sattım. O zamanlar güzel bir sistem vardı. Sandıkları kağıtlardık her sandık 35-40 kilo, çam ağacından, kavak ağacından güzel mükemmel sandıklar. Bu sandıklara armudu toplardık, getirirdik dama koyardık. Armut orada bir hafta 10 gün kalırdı. Sarardıktan sonra tek tek sandıklara dizilirdi ve sandığın ağzı o zaman kırmızı jelatin kağıtlar vardı o jelatin kağıtlarla ağzı kapatılırdı.

Erzurum'a götürürdük. Hacı Hamza Armudu çok meşhurdur, Gümüşhane'nin bir numaralı armudu odur. Bahçelerde şimdi tek tük kaldı. Ne armutlar vardı, hepsinden 500 kilo çıkardı. Bu Çernobil'in bize çok zararı oldu. Meyve ağaçlarımızı kuruttu. Mehrani armudumuz Türkiye'nin hiçbir yerinde yetişmez. Hacı Hamza'dan sonra Mehrani toplanılırdı. 4 ay sonra sararır mum gibi olurdu. Mehrani armudu çok dayanıklı bir meyvedir. Mehrani, Cinci Şalgam, Misket gibi çok çeşitli armut köyümüzde yetişirdi. Bizzat bu mevsimde, ağustos ayında Misket armudunu toplardık, Bildircin armudunu toplardık. Kasa yoktu sandıklara koyar Bayburt'a götürürdük. Bayburt'ta komisyoncu Osman Efendi vardı. Osman Efendi'ye bırakırdık. Bayburt'ta nüfus çok kalabalık, çok meyve tüketirlerdi. Bizim meyvelerimizin çoğunu Bayburt tüketirdi. Erzurum'a da götürürdük. Bu vatandaşlar meyvelerden almış oldukları maddi kaynakla beraber geçimlerini temin ederlerdi. Meyveden geçinirlerdi. özellikle Göbek elmasından. Mahsusa elmamız şeker hastalığı için çok yararlıdır. Şimdiki zamanda fazla ilgilenilmediği için meyvelerimiz eskisi kadar fazla değiller.

OLAY GAZETESİ: Sülalenizde önemli kişiler var. Gaziler var. Merhum Abiniz Hasan Korkut Kore Gazisi idi. Abiniz Kore'den ne anlatırdı?

SALİH KORKUT: Abim... abim... Hasan Abim Kore'ye ilk devrede, 1950'de gitti. Tam 1 yıl 8 ay kaldı. 1 yıl 8 ay ne haber, ne mektup, ne bir şey... Babamın vurmadığı kapılar kalmadı. İlk devrede bilmem kaç bin asker gitti. Gemi ile gittiler. Umman denizini geçtiler. Cebeli Tarık boğazını geçerek Kore'ye ulaştılar. Asıl Kore'de Türk askeri savaştı, İngiliz geri çekildi, Fransız çekildi hepsi geri çekildiler. Amerikanlar Türklere Cesur Türkler, Yiğit Türkler, Kuvvetli Türkler diyormuş. Abim buraya sağ salim döndü. Babam da mutlu oldu, hepimiz de mutlu olduk. Tabi çok büyük bir törenle karşılandı... O ilk dönem savaşın ilkleri onlar. İki yerinden yaralandı. Kuyu içinde kaldıkları anılarını çok anlatmıştır. Ailemizde Kurmay Albay amcam da vardı. Cemalettin Korkut babamın büyüğü kurmay albaydı vefat etti. 1995 yılında vefat etti. Derdi ki biz İstiklal Savaşı'nda cephede savaşırken Atatürk makinalı tüfek imalatını yapıyordu. Hepsi bu âlemden göçtü.

OLAY GAZETESİ: Yetişmenizde kim etkili oldu?

SALİH KORKUT: Yaşantımda ve yetişmemde en etkili kişiler babam ve annemdir. Allah rahmet etsin Babam İsmail Korkut ve Annem Havva Korkut'un yaşantısını örnek aldım. Babam ve annem benim hayat boyu öğretmenim oldular. Babam 30 yıl İstanbul'da kömürcülük yaptı. Sirkeci'de Cihanoğlunda, Yerebatanda, Akbıyıkta... Babam Gümüşhane'ye 1930 yılında dönmüş. Ben de 1939 da doğdum. Babam 1930 yıllında Gümüşhane'ye dönü... Göbek Elması'nı buradan pazarladı. Sandıklarla beraber gemiyle İstanbul'a götürdü. Bizim köyün elmalarını topladılar, sandıkladılar guruplar halinde Trabzon'dan gemiye koydular İstanbul'a sofralık elma, göbek elması satmaya götürdüler. O elmaları satıp geldikten sonra işte burada dükkânını açtı ben 1939 da doğduğumda o dükkân vardı.

Babam ve annem Kur'anlı ve namazlı idiler. Benim ilk Kur'an, namaz hocam onlardır. Allah rahmet etsin. Babam ve annemden kalan bir terbiye ile Cuma geceleri Yasin okuyorum, çok hızlı okuyamıyorum ama Kur'an-ı Kerim'i okuyorum. Şükürler olsun.

OLAY GAZETESİ: Ahmet Ziyaüddin Gümüşhanevî Hazretleri'ni ne zaman tanıdınız?

SALİH KORKUT: Gümüşhanevî Hazretleri'nin ismini 1965 yıllarında duydum. Eskibağlar Mahallesi'ndeki evinin yerini satın alarak bir külliye yaptırmak istedik ama, oraya gittiğimizde bizden bir sürü para talep ettiler. Biz de dedik ki biz bu işe giremeyiz. Her İstanbul'a gittiğimde Süleymaniye camisine gidiyorum. Biliyorsunuz Ahmet Ziyaüddin Gümüşhanevî Hazretleri'nin kabri Süleymaniye Camii haziresindedir. Orada kabrini ziyaret edip Fatihasını okuyup geliyorum.

OLAY GAZETESİ: Gözlemi olan bir büyüğümüzünüz. Keşke Gümüşhane'de de şunlar da olsaydı, şu da yapılsaydı diye düşündüğünüz şeyler var mı?

SALİH KORKUT: Elbette çok çok şeyler var... Yani Gümüşhane'nin daha çok kalkınabilmesi için ekonomiye ihtiyacı var, ekonomi için ne lazım iş sahası lazım. İş yeri, sahası lazım, arazi lazım. İsterdim ki en evvela -Gümüşhane'de son yıllarda gündeme çok getirildi- Gümüşhane'den demiryolu geçsin. Ta eskiden Erzincan'ın Kemah deresinde tren yolu kurulduğu zaman Gümüşhane'ye de bir tane tren yolu gelmesini çok isterdim. Atatürk ne dedi "Bir adam yol yapmak için kayadan bir Reşat lirası kadar taş koparıyorsa o yol devam edecek." Demiryolu Gümüşhane'ye gelseydi bizim için ne kadar iyi olurdu. Diğer taraftan Gümüşhane'nin fevkalade bir kayak merkezi olacak mevkiisi var, Süleymaniye'nin tepeleri... Bir an önce bu kayak tesisinin yapılmasını da çok istiyorum.

OLAY GAZETESİ: Gençlerimize ne tavsiye edersiniz?

SALİH KORKUT: Ben öncelikle gençlerimize şunu tavsiye ederim. Her zaman sevgi ve saygı sahibi olsunlar. Gençlerimiz küçüğüne sevgi büyüğüne saygı ile yetişmelidir. Yiyeceksin, içeceksin, gezeceksin Ama bizi Yaratan birinin olduğunu hiç unutmayacağız. Yani bizi Yaratan Allah'ı hiç unutmayacağız. Allah'a şükür memleketimiz zengin güzel bir memleket. Memleketimizi çok seveceğiz. Vatansız millet olmaz. Memleketimizi seveceğiz, Dünyada en güzel yer bizim vatanımızdır. Her şey burada.. her şey.. Yeter ki biz akıllı olalım. Yalnız teknolojimiz pek ilerlememiş. Allah İnşallah onu da bize gösterir.

OLAY GAZETESİ: Salih Abi son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mıdır?

SALİH KORKUT: Teşekkür ederim.Benim diyeceğim hiç bir şey kalmadı. Akıllı olalım çalışalım, vatanımızı milletimizi koruyalım. İyi düşünelim iyi bir memlekete yaşıyoruz, iyi bir vatanımız var. Bazı noksanlıklar olabilir. Yani 85 milyonun içerisinde yaşıyoruz illaki eksiklikler olacaktır. Ben tekrar Olay Gazetemizin sahip ve çalışanlarına teşekkür ediyorum

OLAY GAZETESİ: Biz de Olay Gazetesi olarak sizlere çok teşekkür ediyoruz.

KAYNAK: GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ – 16.08.2022